

Dekoratory oraz programowanie funkcyjne

1. Dekoratory funkcji

(1 pkt) Proszę zdefiniować [dekorator](#) o nazwie [@argumenty\(arg₁,arg₂,...,arg_N\)](#) za pomocą którego będzie można określać wartości domyślne argumentów funkcji. Pierwszy z arg_i, który nie został przyporządkowany do argumentów funkcji jest traktowany jako wartość, którą funkcja zwraca gdy w ciele funkcji nie określono co ma zwracać. Zakładamy, że zawartość listy argumentów dekoratora można zmieniać, jak to pokazano w w linii 24 lub 28. **Skryptowi mają towarzyszyć testy jednostkowe.**

```
class Operacje:
    argumentySuma=[4,5]
    argumentyRoznica=[4,5,6]

    @argumenty(argumentySuma)
    def suma(a,b,c):
        print "%d+%d+%d=%d" % (a,b,c,a+b+c)

    @argumenty(argumentyRoznica)
    def roznica(x,y):
        print "%d-%d=%d" % (x,y,x-y)

op=Operacje()
op.suma(1,2,3) #Wypisze: 1+2+3=6
op.suma(1,2) #Wypisze: 1+2+4=7 - 4 jest pobierana z tablicy 'argumentySuma'
op.suma(1) #Wypisze: 1+4+5=10 - 4 i 5 są pobierane z tablicy 'argumentySuma'
op.suma() #TypeError: suma() takes exactly 3 arguments (2 given)
op.roznica(2,1) #Wypisze: 2-1=1
op.roznica(2) #Wypisze: 2-4=-2
wynik=op.roznica() #Wypisze: 4-5=-1
print wynik #Wypisze: 6

#Zmiana zawartości listy argumentów dekoratora dla metody 'suma'
op['suma']=[1,2]
#oznacza, że argumentySuma=[1,2]

#Zmiana zawartości listy argumentów dekoratora dla metody 'roznica'
op['roznica']=[1,2,3]
#oznacza, że argumentyRoznica=[1,2,3]
```

2. Programowanie funkcyjne

Wszystkie skrypty należy zaimplementować używając, **tylko i wyłącznie, podejścia funkcyjnego** — [opis 1](#), [opis 2](#) oraz [opis 3](#)

1. Przeanalizuj, poniższe, algorytmy znajdowania sumy pierwszych 10 liczb naturalnych, których kwadrat jest podzielny przez 5

Podejście imperatywne

```
n = 1
num_elements = 0
suma = 0
while num_elements < 10:
    if (n**2 % 5) == 0:
        suma += n
        num_elements += 1
    n += 1
print(suma)
```

Podejście funkcyjne

```
import itertools, functools, sys
dane = filter(lambda x: x**2 % 5 == 0, range(1, sys.maxsize))
dane = itertools.islice(dane, 10)
suma = functools.reduce(lambda x, y: x+y, dane)
print(suma)

# To samo co powyżej, ale zapisane inaczej
suma = functools.reduce(
    lambda x, y: x+y, itertools.islice(
        filter(
            lambda x: x**2 % 5 == 0, range(1, sys.maxsize)
        ), 10
    )
)
print(suma)
```

2. **(1 pkt)** Stwórz [jednolinijkowiec](#), który dla wielowierszowego tekstu wczytanego z klawiatury i zakończonego **Ctrl+D** (Linux, macOS) / **Ctrl+z** (MS Windows), oblicza ilość wystąpień długości napisów. Przykład działania skryptu:

```
$ python3 -c 'Treść jednolinijkowca'
qq ffaf
1 1
^D
{1:2, 2:1, 4:1}
```

Składnia { długośćNapisu₁:krotnośćWystąpienia₁, długośćNapisu₂:krotnośćWystąpienia₂, ... }

3. **(1 pkt)** Stwórz skrypt, który oblicza sumaryczną ilość wystąpień liczb parzystych zawartych w plikach tekstowych, których nazwy są wymienione w linii komend. Należy przyjąć, że poszczególne liczby są rozdzielone białymi znakami. Przykład:

plik1.txt

44 6 7

plik2.txt

123 45

Po wydaniu komendy `skrypt.py plik1.txt plik2.txt` program powinien wypisać: 3

4. **(2 pkt)** Korzystając z podejścia funkcyjnego stwórz skrypt o funkcjonalności, która zostanie podana na początku ćwiczeń